

عنوان مقاله:

خودبسندهی در معماری پایدار مناطق کوهستانی ایران (حوزه مورد مطالعه: منطقه کهگیلویه و بویراحمد)

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی پژوهشهای کاربردی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

تورج جلیلی - گروه مهندسی شیمی، واحد ماهشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، ماهشهر، ایران

یونس بهشتی اصل - گروه مهندسی شیمی، واحد ماهشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، ماهشهر، ایران

عارف جهان نژاد - گروه مهندسی شیمی، واحد ماهشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، ماهشهر، ایران

خلاصه مقاله:

گسترش شهرنشینی، بکارگیری مصالح نامناسب وعدم توجه به ویژگی های محیطی، در اغلب نقاط کشور سبب شکل گیری گونه هایی از معماری غیراصولی و نامربوط با بستر طرح شده است. ساختمان هایی که هماهنگ با محیط زیست نبوده و آسیب هایی در منظر و کالبد آن وارد می کنند. اما با پیشرفت تکنولوژی در عصر حاضر، شرایطی محیاشده است که بتوان شیوه های ساختمان سازی گذشته را منطبق بر نیازها و شرایط کنونی به روزکردو شاخصه های مطلوب آن ها، از جمله پایداری رادرقالب سبکی جدید بامصالح سازگارتر ارائه کرد. این سبک از معماری گرایش از گرایش های نوین معماری می باشد که در پی سازگاری و هماهنگی با محیط زیست، طبیعی است. این نگرش به طور کلی برای جلوگیری از تخریب طبیعت و حفاظت از محیط زیست وتوجه به آینده ی زمین به عنوان یکی از نیازها و ضرورت های اساسی بشردر جهان صنعتی امرواست.

کلمات کلیدی:

خودبسندهی، معماری پایدار، محیط زیست، کوهستانی، کهگیلویه و بویراحمد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/493130>

